

پیان لہ پائی پان

- زيان له بائي زيان -

چه نږين سال له مه و بهر له شاربيلو دوو بره نه زيان بچوکه که يان -
مروځيکي خور و ورسته به دو دل روت بوو ، ناماده بود که به چه مو
يستيکي خراب که کيسته به بي کيچ لي کوا لينه و يک .
به لام برآکه وره که ي مروځيکي دل پر خوند و سيو کرده نه رومنيان و
به زدان ناس بوو ، که موو زيانې خوي دابو ده ستي به زدان ،
به کرده وي برا بچوکه که ي زور دل گران نه بوو ، هره راي نه و
ناموز نارمانه ي نه ي کرد ، برآکه ي زياتر به و خرابه و خرابه کردن نه چو
که موو کايکي خوي ته رخان کرد بوو بو رابوردي کورتي هره زمين ،
وه برآکه وره که ي زور به روژ زياتر به زير و خونه و ستر نه بوو لري
خه کلي .

نه ويک له نه وان به توذي له دردا را ، که براي گوره ده راي لږوه
برآکه ي دي به په شوکاي و چلي خويناويه وه .
نه ميش خيرا کيسته زوره وه به سه سامي ليبي پرسي : برام چي
روي داوه ، جله کانت بو که مو که خوينه ؟
براي بچوکه که خوي به خوي نه نه گرتو کونه مکي لي بوو بوو
به چه يه ري ، به دليبي پر له گريانه وه وقتي ؛
چيم لي نه که سته ، بم شاره وه ، پولي به دوما نه گريسته .
براي گوره به له ر خوي نه رومنياني ليبي پرسي ؛ بو چي چي روي
داوه ؟

براي بچوکه :- به ليو که زينه وه - به ليکم کورسته ، نابيني جلوبه رگه کم هر
خوينه ، هه یرم که نه مه خويني کوراره که به .
جا پر بار نه وه به که براي گوره خون برآکه ي يارم تي برات له م کاره
ساته دل ته زينه دا ؟
خون و ستي رياي خوي نه نو زينه وه له که مو کاتو کايکا ، ته نانه ت
له مالوز تږين و ناخوش تږين کايکا .
براي گوره که له او جله رآکه کاي دابه برآکه ي و جله خوينايه -
کايي برآکه ي له به کرد .

پاشا ماوه بيك له درځاي ماله له دواو پوښي كاته ماله وه ،
لابريان دي به جلي خويناويه وه ، يكله بڼي قه كرن براي
گه وره يان به وه به ندين خانه برد .
كه كاتي پريار ده ستي پښي كړد هيج وه لاميكي نه دايه وه و تاوانه .
كه ي خسته سرتاني خوځي !

پاشا ماوه بيك دادگا برياري له سڼي داره داني به سارا
ده كړد . له به رڼه وه ي جله خويناويه كهي به ري خوښي كوزاره
كه ي پيوه بووه وه هم خاله س به خيژ ترين خوځي ده كړدني برياري
دادگا بوو بڼو له سڼي داره داني .

نه و نه وه ي بو به ياني زواني له سڼي داره دانه له بووه ، براي گه وره
دواوي كاغزو و پښو سڼي له به ريوه به ري به ندين خانه كه كړد ، وه
په يماني لڼ وه رگرت كه هم نامه به ي نه ي نوښت به ياني دواي
له سڼي داره دانه له بي نيريت بو نه و ناوښتانه ي له سارا
زه رغه كه نوسراوه .

به ريوه به ري به ندين خانه په يماني دايه كه دواو كار به له ي چي
به چي بكات .

كه به ياني روژ بووه هغه كلي كه مو چون بو كاري خويان .
جه لاديش كه روه ها به روه و پښ به چي كړدني كاري خوځي چوو .
رواي ته وار بويي له سڼي داره دانه له ، به ريوه به ري به ندين خانه
نامه كه ي نارد بو كه همان ناوښتان كه له سارا نامه كه نوسراوو
نامه به ر له درځاي دا ، براي بچوك به تر سوره تكي زه رده وه درځاي .
كه ي كړدوه و نامه كه ي وه رگرت پاشا نه وه ي كه زاني پښو نه و نوسراوه ،
خپرا ده ستي كړد به خوښندنه وه ي ، كه له خوښندنه وه ي ته واو بوو
وه رڼه لڼي بريدار به ناو ماله له دواو ده ستي به ها تو چو كړد ،
گيايي كاته له رز ، به ده نكي به رز ده ستي كړد به نركه نرك .

نمايي چي له ناو نامه كه دا نوسراوو ؟
نيستا كورته بيك له نامه كه بو نيوه كه نوښن كه زور به كورته .
به لام نه گه ر نه تانه وي نامه كه به دعووو دريږي بزنان چي

تیا نوسراوه - ئە توانن ئنجیل بخویننه وه ، ده جی نامه ی برا
گه وره که ی تیدا نوسراوه .
ئەم ش کدرتە بەک لە نامه که :

برای خوڤنه وستم ، من جلی تاوان باریو خویناویم له بەرکره ،
تاوهک له بائی تو ، له بائی گوناھێ تو بصرم -
داوا کاردم بپتەوه کدشی خوڤنه و باوه ر به یەزدان بپهینیت ،
رێگای چهوت بەهلاکهیت و بچیتە سه رێگای راست ، کتر من
به ختە ورم له وه دنیا ما له زیا ئی درپه ئی که تا هه تا یسرا ، ههنگه
گتە کاتە به یه که وه ئە بین . به یائی من له سێ داره ئە دریم
به لام دل خوڤنه به وه ی زیا ئی تو بکرمه وه .
به راستی خوڤنه وستی کێ گه وره به یه لیک له بائی به کێل له بصری
برای گه وره به وردنی زیا ئی نوئی بو برا که ی کره وه .
برای بچوک یاش بپرکردنه وه و که ست کردن به وئیته
گه وره به یی که برا که ی کردویتی له پیناویا ما چۆکی داوا که و ته
دوان له گه ل ئە و یەزدانه ی که ئە و خوڤنه وستی خستۆته دلی
برا که به وه ما دانی به که مو که له کایا ناو به یسانی له گه ل
یهزدان به خوینی برا که ی مۆر کرد .
ریانه وه سه له نوئی له دایک بوه وه .